

F&P's høringsvar til udkast til forslag om ændring af lov om arbejdsskadesikring og forskellig andre love (j.nr. 20225000929)

1. Indledning

F&P har modtaget lovforslag til ændring af arbejdsskadesikringsloven og fremkommer i det følgende med vores bemærkninger hertil.

Vi er som branche meget positive i forhold til det nye fokus, der er kommet med aftalen om, at arbejdsskade ikke alene handler om erstatning, men i høj grad også om at sikre tilskadekomne en bedre tilknytning til arbejdsmarkedet, end tilfældet er i dag. Kortere sagsbehandlingstider er et vigtigt element i det. Derfor er det også positivt, at der er fokus på at få nedbragt de lange sagsbehandlingstider, der er i dag. Vi ser dog samtidig, at forslaget indeholder en række u hensigtsmæssigheder og modsætninger, som kan arbejde i den modsatte retning af hensigterne i aftalen.

Afgørelseskompetence

Vi er glade for den tillid, der bliver vist forsikringsbranchen i forhold til den nye rolle, hvor selskaber på forsøgsbasis kan få afgørelseskompetence og træffe afgørelse om anerkendelsesspørgsmålet. Vi forventer, at branchen herved kan bidrage til kvalitet i afgørelser, nedbragte sagsbehandlingstider og dermed et hurtigere og bedre sagsforløb for de tilskadekomne.

Voldsskade

Vi finder forslaget udformet med en række u hensigtsmæssige elementer. Reelt flyttes kompensationen fra det offentlige til forsikringsselskaber og dermed til arbejdsgivere. Den løsning, der er udarbejdet, ser vi en række problemer med. Blandt andet er der en hel del usikkerheder i forhold til prisfastsættelsen, som vil betyde høje forsikringspræmier. Som branche har vi et

09.06.2023

F&P
Philip Heymans Allé 1
2900 Hellerup
Tlf.: 41 91 91 91
fp@fogp.dk
www.fogp.dk

Karina Ransby
Underdirektør
Dir. 41 91 90 80
kar@fogp.dk

Vores ref. kar
Sagsnr. GES-2022-00425
DokID 465025

forslag til en mere solidarisk løsning, som vil være langt billigere. Vi ønsker blandt andet derfor forsikringsordningen gentænkt.

F&P

Sagsbehandlingstid

Vores ref. kar
Sagsnr. GES-2022-00425
DokID 465025

Som skrevet ser vi positivt på det overordnede mål i aftalen om at nedbringe sagsbehandlingstiderne. Vi er dog i tvivl om, hvorvidt flere af ændringerne i nævneværdig grad vil føre til kortere sagsbehandlingstid. Derudover har vi en bekymring for opstilling af måltal i relation til bevarelse af kvalitet i afgørelser, da sagsbehandlingstider skal ses fra den tilskadekomnes synspunkt, dvs. det fulde sagsforløb og ikke kun delafgørelser fra AES.

Uddannelsesgodtgørelse og øget tilknytning til arbejdsmarkedet

Det er godt, at der tænkes nyt i forhold til at få tilskadekomne borgere tilbage i job med uddannelsesgodtgørelse. Vi synes imidlertid også, at løsningen ikke er helt gennemtænkt og indeholder en del bureaukrati. Samtidig finder vi det uheldigt, at branchen ikke er blevet inddraget og tænkt ind i forhold til visitering m.v., da branchen har lang erfaring med at bringe borgere tilbage i job med mange forskellige typer indsatser, herunder også uddannelse.

Økonomien

Vi mangler generelt et indblik i og redegørelser af de økonomiske konsekvenser ved de enkelte tiltag. Vi efterlyser derfor en mere udførlig belysning heraf, da selskaberne har brug for oplysningerne i forhold til præmiefastsættelse og dokumentationen for præmieforhøjelse.

Proces

Afslutningsvist bemærker vi, at der efter en vedtagelse af lovforslaget er en række opgaver, projekter og udeståender, som skal iværksættes og udføres, for at få aftalens indhold udmøntet. Vi ser frem til at blive inddraget i processen i videst muligt omfang.

2. Bemærkninger til de enkelte dele af lovforslaget

F&P

2.1 Nyt formål om selvforsørgelse og tilknytning til arbejdsmarkedet

Vores ref. kar
Sagsnr. GES-2022-00425
DokID 465025

- F&P ser positivt på, at der indføres en supplerende formålsbestemmelse i arbejdsskadesikringsloven med henblik på, at sagsbehandlingen understøtter tilskadekomnes tilknytning til arbejdsmarkedet efter en arbejdsskade.
- Branchen har på arbejdsskadeområdet betydeligt kendskab til de konkrete indsatser, der virker.
- Vi imødeser derfor, at branchen inddrages i det videre arbejde i forhold til den tekniske arbejdsgruppe, der er beskrevet i aftaleteksten.

2.2 Ny ordning med uddannelsesgodtgørelse

- F&P er enige i, at uddannelse kan være et redskab til at understøtte tilskadekomnes tilknytning til arbejdsmarkedet. Den foreslåede ordning risikerer dog at skabe uhensigtsmæssige incitamenters og den mangler samspil med de eksisterende initiativer i selskaberne. Det kan betyde, at ordningen ikke får den ønskede effekt.
- Vi finder det uheldigt, at administrationen af ordningen primært skal ligge i AES. AES har store udfordringer med lange sagsbehandlingstider og ingen erfaring med aktiv skadesbehandling. Branchen har kompetencer og erfaring til at kunne løfte opgaven og vil herved også sikre et relevant samspil til det arbejde med arbejdsmarkedsfastholdelse, der allerede pågår i selskaberne.
- Vi opfordrer derfor til, at Beskæftigelsesministeriet tager initiativ til dialog med F&P om modellen og branchens rolle i modellen.

2.2.1 Samspil med øvrige fastholdelsesindsatser

Selv om ordningen fremstår positiv og i tråd med ønsket om at hjælpe tilskadekomne tilbage, undrer vi os over, at forsikringsbranchen ikke er blevet inddraget i arbejdet med uddannelsesgodtgørelsesmodellen. Det indebærer, at der i modellen ikke er taget højde for den aktive skadesbehandling, som

foregår i selskaberne, og som hjælper tilskadekomne tilbage i arbejde eller bevare tilknytningen til arbejdsmarkedet.

F&P

Det er vores vurdering, at uddannelsesgodtgørelsesmodellen ikke lever op til § 1, stk. 2. Det fremgår af *stk. 2. "Ved sagsbehandlingen inddrages både tilskadekomne eller deres efterladte og arbejdsgiver, forsikringsselskab, myndigheder og læger. Herved tilgodeses behovet for en sammenhængende indsats over for de tilskadekomne eller deres efterladte"*. Det er endvidere vores erfaring at inddragelse af arbejdsgiver og forsikringsselskab er afgørende for at kunne tilrettelægge den bedste indsats for tilskadekomne. Vi ønsker derfor, at der i lovforslaget skabes hjemmel til, at forsikringsbranchen kan få en aktiv rolle i administrationen af uddannelsesgodtgørelsen.

Vores ref. kar
Sagsnr. GES-2022-00425
DokID 465025

De fire krav til at blive omfattet af ordningen kan fremstå kontraproduktive i forhold til uddannelsesgodtgørelsens formål. Fx kan kravet om, at tilskadekomne skal være uden for beskæftigelse, hæmme selskabernes arbejde med, at tilskadekomne kommer tilbage/fastholdes i ordinært job hos egen arbejdsgiver. Samtidig er det branchens erfaring, at den bedste fastholdelsesindsats beror på en konkret vurdering af den enkelte tilskadekomne og dennes forhold, og det strider imod den binding de fire krav lægger på ordningen.

2.2.2 U hensigtsmæssige incitament er

Vi har forståelse for, at ordningen skal være tilpas attraktiv, så tilskadekomne har et incitament til at deltage. Vi finder det dog problematisk, at et resttab efter endt uddannelse erstattes med et erstatningsniveau på 100 pct. Det adskiller sig fra det almindelige erstatningsniveau på 83 pct. og bryder derved med grundlæggende lighedsprincipper. Udover uddannelsen og udsigten til at komme tilbage til arbejdsmarkedet, opnår tilskadekomne 83 pct. af deres hidtidige løn under uddannelsen, som i mange tilfælde vil ligge over et forventeligt alternativ uden uddannelsesgodtgørelsen.

2.2.3 Administration

Det bemærkes, at for de sager, der kommer til at indgå i et forsøg om at flytte afgørelseskompetence til udvalgte forsikringsselskaber, vil disse sager først oversendes til AES, når der er truffet afgørelse om anerkendelse i sagen. Det fremgår af bemærkningerne (s. 190), at AES hurtigst muligt skal sørge for at få indhentet de nødvendige oplysninger med henblik på, at vurdere, om tilskadekomne er omfattet af målgruppen for uddannelsesgodtgørelse. Det fremgår også, at AES' vurdering tidligst kan foretages samtidig med, at der træffes afgørelse om anerkendelsesspørgsmålet. Der er således en ubeskrevet snitflade til arbejdsskadesager, der vil blive omfattet af forsøget med at flytte afgørelseskompetence. Denne problemstilling vil kunne løses ved, at der i lovforslaget skabes hjemmel til, at forsikringsbranchen kan få en aktiv rolle i administrationen af uddannelsesgodtgørelsen, jf. ovenfor og evt. indledningsvist i form af en indstilling.

Der er lagt op til betydelig administration for AES af uddannelsesgodtgørelsesordningen, herunder at AES løbende skal kontrollere studieaktivitet m.v. Det fremgår af lovforslaget, at de nærmere foranstaltninger forventes fastsat efter drøftelse med relevante aktører, herunder hyppighed/kadence, som dog er anført i lovforslaget til hver 6. måned.

Det fremgår imidlertid ikke af lovforslaget, hvilken økonomisk byrde det kommer til at indebære for arbejdsgiverne i form af administrationsgebyrer til AES, men det bemærkes, at der i dag betales et gebyr på 11.860 kroner for hver genoptagelse og revision, som AES foretager i hver enkelt sag. Vi ønsker, at det bliver præciseret i bemærkningerne, hvilke tiltag AES skal udføre, som skal betragtes som en afgørelse og dermed medfører betaling af administrationsgebyr til AES. Alternativt, at der fastsættes ét fast gebyr for disse uddannelsesgodtgørelsessager.

Da der i lovforslaget er lagt op til, at tilskadekomne kan visiteres til ordningen med et forventet samlet varigt mén på mindst 10 pct. fra én eller flere arbejdsskader, er det afgørende for selskabernes vurdering af AES' afgørelse, at der skabes hjemmel til, at selskaberne får adgang til "Se sag" for de skader, der ligger til grund for AES' afgørelse. Det omfatter tidligere ulykkessager og dermed potentielt set andre selskaber.

Det fremgår ikke af lovforslaget, om uddannelsesgodtgørelse indgår i det årlige beregningsgrundlag for arbejdsskadeafgiften og arbejdsmiljøbidraget samt fordelingsgrundlaget af udgifter til uforsikrede. Dette ønsker vi præciseret i lovforslaget.

2.2.4 Ophør af erstatning og for meget udbetalt erstatning

Det foreslås i § 18 c, stk. 2, pkt. 3, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring træffer afgørelse om ophør af uddannelsesgodtgørelse for tilskadekomne, som holder anden orlov end fravær efter barselloven. Hvis tilskadekomne ønsker at få uddannelsesgodtgørelse igen efter endt orlov, vil det kunne ske efter en ny visitationsproces og en ny afgørelse om tilkendelse af uddannelsesgodtgørelse. F&P formoder, at ny ret til uddannelsesgodtgørelse forudsætter, at der ikke er truffet endelig afgørelse om tab af erhvervsevne efter ophør af uddannelsesgodtgørelse. Dette kunne med fordel præciseres i bemærkningerne.

I situationer, hvor en person også tidligere har haft en arbejdsskade (s. 189 og 225), hvor der har været både mén og erhvervsevnetab, er det uklart om personen kan visiteres til uddannelsesgodtgørelse i forhold til en ny skade, ligesom det er uklart om der, i tilfælde af at personen kan visiteres til uddannelsesgodtgørelse, skal ske modregning i godtgørelsen for det tidligere erhvervsevnetab, så der ikke sker overkompensation. Dette bør præciseres i bemærkninger, herunder hvordan lovgiver vil undgå eventuelt overkompensation.

2.2.5 Opsættende virkning (§ 1 nr. 51)

Det fremgår af bemærkningerne, at afgørelser, truffet efter §§ 18 b og 18 d, er undtaget fra bestemmelsen om, at afgørelser, der indbringes for Ankestyrelsen, har opsættende virkning. Hvis Ankestyrelsen kommer frem til, at tilskadekomne har fået for meget udbetalt, nedsættes uddannelsesgodtgørelsen fra Ankestyrelsens afgørelsestidspunkt og fremover. Der efterreguleres ikke for meget udbetalt uddannelsesgodtgørelse med tilbagevirkende kraft i de tilfælde, hvor klagen vedrører godtgørelsens størrelse. Vi mener, at der skal skabes hjemmel til, at der kan ske efterregulering/modregning i situationer, hvor der er udbetalt for meget godtgørelse. Det skal sikre, at tilskadekomne ikke overkompenseres og skal ses i lyset af, at det i forvejen er en gunstig ordning, hvor tilskadekomne modtager 83 pct af sin hidtidige løn.

Dette vil også være i tråd med muligheden for, at der skal ske efterregulering eller tilbagebetaling i eventuel erstatning for erhvervsevnetab, hvis tilskadekomne stopper uddannelsen.

Alternativt skal klagesagsbehandlingen tilrettelægges, så disse klager har en form for fast track-ordning, fx ved en frist på 6 måneder for behandling i begge instanser, idet princippet om opsættende virkning fraviges.

2.2.6 Jobcentrene (§ 3 nr. 1 og 2)

Det fremgår, at det i kommunerne er jobcentrene, der skal behandle anmodninger om uddannelsesgodtgørelse. Da regeringen har tilkendegivet, at den ønsker at nedlægge jobcentrene, anbefaler F&P, at ordlyden kommer til at tage højde for denne eventuelle ændring, herunder en ændring, der kan rumme, at forsikringsbranchen får en rolle i ordningen.

2.2.7 Ikrafttræden

Det fremgår af bemærkningerne til § 9 stk. 7 at tilskadekomne, som efter lovens ikrafttræden får truffet afgørelse om mindst 10 pct. mén, og som ønsker det, kan indgå i ordningen, selvom arbejdsulykken er indtrådt før den 1. juli 2024 eller erhvervssygdommen er anmeldt før den 1. juli 2024. Det kan have nogle uheldige og utilsigtede økonomiske konsekvenser for forsikringselskaberne, jf. afsnit 2.18.2.

2.3 Offentlige forsikringsenheders mulighed for at afholde udgifter til konkrete indsatser

F&P

Vores ref. kar
Sagsnr. GES-2022-00425
DokID 465025

- F&P finder det positivt, at offentlige selvforsikrede enheder får hjemmel til at yde en aktiv indsats, målrettet arbejdsmarkedsfastholdelse.
- Branchen står til rådighed for erfarings- og vidensdeling.

2.4 Ny og forenklet årslønsberegning

- Vi anerkender det politiske ønske om, at årslønnen fremover ønskes fastsat på et mere objektive grundlag. Det kan indebære, at AES opnår en administrativ lettelse i sagsbehandlingen, men det er mere tvivlsomt, om det forkorter sagsbehandlingstiden.
- Modellen indebærer en grad af vilkårlighed, som indebærer, at nogle tilskadekomne vil opnå en væsentligt højere eller væsentligt lavere årsløn end i dag, som kan have stor betydning for erstatningsudmålingen.
- I forhold til spejlingen mellem årsløn og indtjeningsevne er der i lovforslaget taget højde for tilfælde, hvor tilskadekomnes årsløn er højere end maksimumårslønnen, og der er indført en undtagelse. Der ses ikke tilsvarende at være taget højde for midlertidigt deltidsansattes reelle indtjeningsevne, hvor deltiden eksempelvis skyldes hensyn til mindre børn.

2.4.1 Årslønsmodellen

Det er positivt, at indtægt fra indkomst, som der uretmæssigt ikke er betalt skat af, fremover ikke kan indgå i årslønsfastsættelsen.

Modellen, som den ligger nu, kan indebære, at nogle, der i dag ikke har et tab, får et tab på baggrund af en særlig høj indtjening i ét år (tillagt opregulering), mens andre ikke får dækket sit varige tab, fordi indtjeningsevnen er den samme som årslønnen, fx midlertidigt deltidsansatte.

Fastsættelse af erstatning for tilskadekomne, som efter en skade er bevilliget personlig assistent kræver lovregulering. Bestemmelsen er alene omtalt ganske kort på s. 72. Vi foreslår, at der indsættes en bestemmelse som § 17 b med følgende indhold – ”*Tabet af erhvervsevne for personer, der efter en arbejdsskade er bevilliget personlig assistent, fastsættes på grundlag af*

forskellen mellem indtjeningen før arbejdsskaden og indtjeningen med personlig assistent". Alternativt bør lovgiver præcisere og sikre, at ændringen implementeres i praksis.

F&P

Vores ref. kar
Sagsnr. GES-2022-00425
DokID 465025

F&P foreslår, at der sættes revision i undtagelse 4 og 8, så der ikke fastsættes en fremtidig årsløn. Undtagelsesbestemmelserne bør formuleres, så der vurderes et aktuelt tab af erhvervsevne på baggrund af den fastsatte årsløn frem til tidligt erhvervsophør for sportsfolk og lign. og for unge, når de er fyldt 30 år samt at der sættes revision i sagerne, så tabet genvurderes på baggrund af tilskadekomnes nye årsløn. Formålet er, at tilskadekomne kompenseres for deres tab og ikke et ukendt potentielt tab.

2.4.2 Opregulering

Det fremgår af de konkrete bemærkninger (s. 248-249), at i situationer, hvor det valgte indtægtsår udgør en periode på 12 sammenhængende måneder, der strækker sig over to kalenderår, foreslås det, at opreguleringen foretages fra det år, som indtægtsåret i det væsentligste omfatter.

F&P bemærker, at det i bemærkningerne bør præciseres, hvilken opregulering eller sats der opreguleres med.

Det bør desuden præciseres, om den hidtidige praksis, hvorefter tidspunktet for ulykken/anmeldelse af sygdommen (før eller efter 1. juli) har betydning for, hvilket år, der opreguleres. Der henvises til Vejledning om årsløn, afsnit 1.5.1.

Det bør også præciseres, om det er årsløn før eller efter afrunding til hele 1.000 kr., der skal opreguleres og anvendes som indtjeningsevne, hvis skaden ikke var sket til brug for fastsættelse af erhvervsevnetab.

2.5 Større intervaller i udmåling af erstatning for tab af erhversevne

F&P

Vores ref. kar
Sagsnr. GES-2022-00425
DokID 465025

- Vi forventer ikke, at forslaget i nævneværdigt omfang vil nedbringe sagsbehandlingstiden i erhversevnetabssager. Hvis erhversevnetabet fastsættes ved en lønnedgangsberegning, vil forslaget ikke have en effekt.
- Der kan være en effekt i forhold til færre genoptagelsessager, fordi der skal en større ændring til, før det kan føre til et andet resultat.
- F&P foreslår, at den nedre grænse for erstatning af tab af erhversevne fastsættes absolut til 15 pct., svarende til lovens ordlyd.

2.5.1 Nedre grænse for tab af erhversevne

Det fremgår af de konkrete bemærkninger til bestemmelsen (s. 158), at den nedre grænse som udgangspunkt er 15 pct., men der kan - efter forarbejderne til lov nr. 79 af 8. marts 1978 om arbejdsskadeforsikring og praksis - tilkendes erstatning, hvis tabet er mindre end 15 pct., jf. retspraksis og principmeddelelse U-19-04, 15-14 og 14-20. Det gælder uanset, om indtægten efter arbejdsskaden opnås i tilskadekomnes hidtidige arbejde eller ved overgang til andet arbejde. Retspraksis og principmeddelelserne gælder fortsat efter forslaget.

F&P mener ikke at praksis for den nedre grænse er entydig, men tyder på, at grænsen kan rykkes i nedadgående retning. Med indførelse af højere intervaller kan det skabe yderligere pres på den nedre grænse, som næppe var intentionen. Vi forventer, at det vil føre til flere søgsmål for at fastlægge praksis for lovens erstatningsniveau. F&P foreslår, at den nedre grænse præciseres, svarende til en absolut grænse på 15 pct. En sådan grænse vil være i overensstemmelse med lovens ordlyd og administrerbar. Dette vil også være i overensstemmelse med rationale om et mere forenklet og objektivi grundlag ved udmåling af erstatning for tab af erhversevne.

2.6 Præcisering af tabsbegrænsningspligten

F&P

- Det er positivt, at der sættes fokus på tilskadekomnes ansvar for at begrænse skaden, og at det også gælder tilskadekomne i fleksjob.
- Den praktiske betydning og opfølgning på, om pligten iagttages, bør drøftes og koordineres af relevante aktører, så der sikres et samspil på tværs af myndighedsområderne. Drøftelserne kan fx ske i den tekniske arbejdsgruppe om arbejdsmarkedstilknytning og selvforsørgelse.

Vores ref. kar
Sagsnr. GES-2022-00425
DokID 465025

2.7 Samspilsregler mellem arbejdsskadesikringsloven og erstatningsansvarsloven

- Det er meget positivt, at der indføres mulighed for, at ansvarsforsikringselskaber kan indtræde i krav efter ASL, da det fremmer sagernes behandling og erstatningernes udbetaling.
- Vi foreslår, at der samtidig indføres hjemmel til automatisk kapitalisering af erhvervsevnetabserstatning til og med 50 pct.

Vi bemærker, at der med den nye § 29 bliver mulighed for, at forsikringselskaber, der har udbetalt erstatning for tabt arbejdsfortjeneste efter EAL, kan indtræde i kravet på løbende ydelser for midlertidigt tab af erhvervsevne efter ASL for samme periode.

Hjemlen hertil har længe været efterspurgt og F&P finder det positivt, at ændringen nu kommer og understøtter muligheden for, at tilskadekomne på et tidligere tidspunkt kan få udbetalt erstatning samtidig med, at en dobbeltkompensation undgås.

F&P foreslår samtidig, at der skabes hjemmel til, at der sker automatisk kapitalisering af erstatning til og med 50 pct. erhvervsevnetab. Det vil indebære, at alle er lige for loven, idet der ikke er en gruppe, der kan enten vælge at kapitalisere hele beløbet eller lade erstatningen være løbende. Det vil forenkle AES' administration og lette sager med differencekrav.

2.8 Mulighed for forsøg med at delegere afgørelseskompetence

F&P

Vores ref. kar
Sagsnr. GES-2022-00425
DokID 465025

- Det er positivt, at selskaberne i et pilotprojekt får tildelt afgørelseskompetence i relation til anerkendelsesspørgsmål.
- Ordningen kan på sigt udvides til fx at omfatte fastsættelse af varigt mén, så ressourcer hos AES reserveres til tungere og mere specialiserede opgaver.
- Det er vigtigt, at der sikres et relevant og lige sammenligningsgrundlag, når selskabernes arbejde skal evalueres i forhold til AES.

F&P finder det positivt, at der indføres hjemmel til at igangsætte et forsøgsprojekt, hvor nogle arbejdsulykkesselskaber ("forsøgsselskaber") skal træffe afgørelse om anerkendelsesspørgsmålet. Forsøget passer godt ind i formålet om at reducere sagsbehandlingstiden i arbejdsskadesager.

Vi ser frem til det videre samarbejde om forsøgsdesign m.v. og gør i den forbindelse opmærksom på vigtigheden af, at forsøgsselskaberne får de samme muligheder og rettigheder, som AES har til brug for sagens oplysning, ligesom sammenligningsgrundlag ift. sagsbehandlingstid og kvalitet skal tydeliggøres.

Det vil fx være afgørende, at der i designet tages højde for, at forsøgsselskaberne ikke har samme mulighed for at fremme sagsoplysning ved bødepålæg til professionelle aktører, som AES får med lovforslaget. Derudover skal de perioder og den sagsbehandlingstid, der sammenlignes, opgøres ens. I dag vil selskaberne fx have forestået en del af sagsoplysningen, inden sagen sendes til AES. Tilsvarende bør den sagsbehandlingstid, som forsøgsselskaberne måles på, først regnes efter indledende sagsoplysning, svarende til den måde sagsbehandlingstiden beregnes i AES.

F&P forslår, at klager sendes direkte til AST til behandling. Det vil dels forkorte sagsforløbet for tilskadekomne. Dels bidrager det til lige vilkår, når kvaliteten af afgørelserne skal måles, fx ved at se på tiltrædelsesprocenter m.v. F&P vurderer, at tilskadekomnes retssikkerhed dermed opretholdes, fordi de fortsat har samme ret til at få vurderet sagen af anden instans. Denne ændring vil indebære en ændring i affattelsen af bestemmelsen og bemærkningerne hertil.

2.9 Indførelse af svarfrister og bøder

F&P

Vores ref. kar
Sagsnr. GES-2022-00425
DokID 465025

- Det er positivt, at der for professionelle aktører indføres svarfrister og bøder for manglende overholdelse heraf.
- Der er en væsentlig opgave i at få kommunikeret ændringerne ud til de relevante aktører, som AES forudsættes at forestå.
- Som supplement til forslaget kan den tekniske arbejdsgruppe have som opgave at undersøge og overveje incitament og tiltag, der kan fremme skadelidtes medvirken til sagens fremme, dog uden at der skal være tale om bødestraf.

Det er vigtigt, at de relevante aktører orienteres om reglerne, da de forhåbentlig i høj grad har et præventivt/motiverende sigte. Tilsvarende er det afgørende, at AES håndhæver muligheden for at udstede bøder, så det har en reel konsekvens, hvis man, som professionel aktør, ikke lever op til reglerne.

Forslaget er rettet mod professionelle aktører. Det er vores opfattelse, at man med fordel også kan iværksætte nogle strukturelle tiltag med henblik på at få oplysninger fra tilskadekomne hurtigere og lettere. På baggrund af forsikringsselskabernes erfaringer, vurderer vi, at det vil være hensigtsmæssigt, at EASY udvides, så tilskadekomne har mulighed for selv at supplere anmeldelsen, fx med beskrivelse af ulykken, afgive samtykke samt oplyse, hvem egen læge er. Det letter den videre sagsbehandling og indebærer færre sagsskridt i arbejdsskadesagsbehandlingen i det omfang arbejdsskadesagerne er godt oplyst allerede fra anmeldelsen.

Endelig foreslår F&P, at det eksplicit nævnes, at svarfristerne og bødestemmelsen ikke omfatter forsikringsselskaberne i forbindelse med oversendelse af anmeldte ulykker til behandling i AES. Frister for oversendelse af sager til AES er allerede beskrevet i anmeldelsesbekendtgørelsen.

2.10 Begrænsning af genoptagelse

- Det er positivt, at genoptagelsesreglerne skærpes og ensrettes erstatningsansvarsloven, da en stor del af sagerne i dag ikke fører til andet resultat.
- Forsikringsselskaberne skal sikres genoptagelsesadgang på lige fod med tilskadekomne, som er den anden part i arbejdsskadesagen.

2.10.1 It-understøttelse

For at sikre en effektiv implementering af forslaget, foreslår F&P, at der stilles krav om, at der udvikles it-understøttelse, der guider tilskadekomne igennem de nødvendige skridt i genoptagelsesansøgningen. Det skal blandt andet sikre den nødvendige dokumentation for genoptagelsesansøgningen, som der lægges op til i lovforslaget

2.10.2 Partsadgang

Det fremgår af lovens § 42, stk. 2 (efter lovændringen § 42, stk. 1) at: ”Modtageren af løbende ydelse efter §§ 17 og 17 a skal underrette forsikringsselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervs sikring om enhver forandring i sine forhold, som kan formodes at medføre nedsættelse eller bortfald af ydelsen, ligesom forsikringsselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervs sikring skal være opmærksom på, om der indtræder sådanne forandringer i modtagerens forhold.” Bestemmelsen hjemler dog ikke en genoptagelsesadgang for forsikringsselskaberne. F&P mener, at en naturlig konsekvens af denne pligt og som part i arbejdsskadesagen, at forsikringsselskaberne skal have ret til at anmode om genoptagelse, hvis der fremkommer oplysninger om ændrede forhold, som kan have betydning for vurderingen af erstatning for tab af erhvervsevne.

2.10.3 formodningsreglen

F&P ønsker, at det i selve affatningen af bestemmelsen om genoptagelse præciseres, at §12, stk. 2 (formodningsreglen) ikke finder anvendelse ved vurdering af, om en arbejdsskadesag skal genoptages.

2.11 Indførelse af en søgsmålsfrist og krav om udnyttelse af administrativ rekurs

- Søgsmålsfristerne bør være ens for selskaber og tilskadekomne.
- Fristen bør fastsættes mindst 1 år fra afgørelsen.

2.11.1 Fristernes længde

F&P anerkender, at en søgsmålsfrist kan være rimeligt begrundet i indretningssyn hos tilskadekomne såvel som et redskab til, at længden på det samlede arbejdsskade forløb ikke fremstår unødigt langt. Der er dog en række udfordringer i forslaget, som vi ønsker adresseret.

F&P

Vores ref. kar
Sagsnr. GES-2022-00425
DokID 465025

For det første finder vi fristerne for korte. I mange tilfælde vil selskaberne og indirekte tilskadekomne have fordel af at kunne se, hvordan sagen udvikler sig, før det besluttet, hvorvidt det er nødvendigt at stævne i en sag. Det kan fx være tilfældet, hvor selskabet er uenig i fastsættelse af årsløn, der kan træffes særskilt afgørelse om, jf. forslaget side 277, dog uden at vide, hvordan erhvervsevnetabet ender. Det kan også vedrøre et anerkendelsesspørgsmål, hvor selskabet endnu ikke ved, hvordan AES vil anvende formodningsreglen. Med de nye regler, kan selskabet se sig nødsaget til at stævne i sager, der på afgørelsestidspunktet fremstår mindre, da fristerne hindrer dem i at se, hvordan sagen udvikler sig.

2.11.2 Ensretning af frister

For det andet finder vi, at fristerne burde ensrettes, så selskabernes frist også sættes til ét år, i stedet for de foreslåede 6 måneder. I den henseende bemærkes, henset til at KEL (lov om klage- og erstatningsadgang inden for Sundhedsvæsenet) har været inspiration til det aktuelle forslag (s. 94), at der i KEL også er ens frister for sagens parter.

Hvorvidt en afgørelse skal indbringes for domstolene, er en stor beslutning, da det både tidsmæssigt og økonomisk har store konsekvenser for selskabet såvel som tilskadekomne.

Når selskaberne vurderer, om en sag bør indbringes for domstolene, vil det ofte være en samlet afvejning, herunder af de samlede omstændigheder og delelementer i sagens afgørelser, truffet af begge instanser.

En asymmetri i søgsmålsfrister vil skabe forskelle i parternes muligheder for at få prøvet afgørelser eller elementer heraf ved domstolene. Tilskadekomne vil således have et halvt år ekstra til at vurdere en mulig retssag, hvor selskabet har fortabt sin mulighed for at gå videre med en sag. Det vil alt andet lige føre til, at man må forvente flere retssager - alene på grund af fristen - og dermed forlænge flere arbejdsskadesager, som passer dårligt med intentionerne bag aftalen.

2.11.3 Øvrige bemærkninger

Det bør præciseres i bemærkningerne (§ 1, nr. 52), at selskaberne stadig kan stævne AES i situationer, hvor søgsmålet ikke vedrører konkrete afgørelser, men processuelle skridt af afgørelseslignende karakter. Det kan fx være i situationer, hvor selskaberne er uenige i, at der er grundlag for at genoptage en sag.

Baggrunden for dette forslag er, at hvis en sag genoptages, vil formodningsreglen i § 12, stk. 2 gælde. Da AST ikke behandler processuelle skridt, som en genoptagelse udgør, vil selskabet med de nye regler reelt afskæres fra at få prøvet spørgsmålet om genoptagelse.

Alternativt skal det sikres, at AST fremover får hjemmel til at tage stilling til processuelle skridt af afgørelseslignende karakter, såsom spørgsmål om genoptagelse.

2.12 Grænsen for aldersnedsættelse for størrelsen på méngodtgørelsen øges ved næstkommende hævelse af pensionsalderen

- F&P opfordrer til, at der indføres tilsvarende ændring om aldersreduktion i EAL, så niveauet for méngodtgørelse efter ASL og EAL er ens.

2.12.1 Snitflade til forældelsesfrist

Det fremgår af de konkrete bemærkninger (s. 188), at det følger af forslaget til § 10, stk. 5, at det nye § 18, stk. 6 finder anvendelse i afgørelser, der træffes efter lovens ikrafttræden for arbejdsulykker, der er sket den 1. juli 2002 eller senere og den 1. juli 2002 eller senere. F&P antager, at der skulle have stået 1. juli 2005 eller senere, jf. forældelsesreglerne.

2.12.2 Sager bestemmelsen skal have virkning for

F&P foreslår, at bestemmelsen kommer til at omfatte arbejdsulykker, som er indtruffet på ikrafttrædelsestidspunktet eller senere og erhvervs sygdomme, som er anmeldt på ikrafttrædelsestidspunktet, da arbejdsulykkesforsikrings-selskaberne ikke kan opkræve præmier med tilbagevirkende kraft. Det vil indebære, at ankede spørgsmål om varigt mén, der er indtruffet tidligere end ikrafttrædelsestidspunktet, skal have udmålt godtgørelsen efter gældende regler, selv om den ankede afgørelse ligger på eller efter ikrafttrædelsestidspunktet.

2.13 Lettere adgang til erstatning ved vold på arbejdspladsen

F&P

Vores ref. kar
Sagsnr. GES-2022-00425
DokID 465025

- F&P finder, at den nye ordning med voldsskadeforsikring indeholder en række uhensigtsmæssigheder.
- Det er uheldigt og kritisabelt, at det foreslås, at arbejdsskadeforsikrings-selskaberne hæfter for arbejdsgivers tilsidesættelse af en sikringspligt, endda uden relevante undtagelser. Dette ses ikke på nogen andre lovpligtige forsikringsområder.
- Det skal præciseres, at det hæftende arbejdsskadeforsikrings-selskab kan søge regres hos den sikringspligtige arbejdsgiver, der har tilsidesat pligten.
- Det er uheldigt og kritisabelt, at F&P i forslaget tillægges en rolle som ansvarlig for *at* afgøre, om en arbejdsgiver er uforsikret, *at* udbetale erstatning for de uforsikrede, og *at* søge regreskrav mod den uforsikrede arbejdsgiver.
- Branchen foreslår, at ordningen etableres bedst som en kollektiv solidarisk ordning – det vil blive langt billigere for forsikringstagerne.

2.13.1 Uhensigtsmæssig ordning

Som nævnt i indledningen mener F&P, at den nye forsikring grundlæggende er uhensigtsmæssig. Selv om vi fuldt ud anerkender hensynet til voldsramte ansatte, så er det med forslaget og vores bemærkninger ikke et spørgsmål, om de skal have yderligere erstatning, men derimod, hvorfra og hvordan den erstatning ydes. De gode hensyn og intentioner kunne være håndteret ved tilpasning af offererstatningsloven og Erstatningsnævnets virke. Det reelle i forslaget bliver at flytte erstatningsudgifter fra det offentlige via offererstatningsloven over på forsikrings-selskaber og dernæst arbejdsgivere på de sikringspligtige områder/brancher.

Af hensyn til det økonomiske pres, som arbejdsgiverne har, bør der ikke overvælttes yderligere udgifter end højst nødvendigt. Det betyder fx, at den regresadgang, som Erstatningsnævnet tillægges overfor voldsskadeforsikrings-selskabet, under alle omstændigheder bør udgå, da der i dette tilfælde hverken er hensyn til tilskadekomne eller skadevolder, men blot en økonomisk udlig-ning.

De yderligere udgifter, som samlet set vil blive videresendt til arbejdsgiverne, stammer fra en hel række problemstillinger i forslaget, som tilsammen øger risikoen i det enkelte forsikrings-selskab betydeligt, hvilket vil blive afspejlet

i høje forsikringspræmier, som i sidste ende betales af de sikringspligtige arbejdsgivere.

F&P

2.13.2 Selskabets hæftelse

Vores ref. kar
Sagsnr. GES-2022-00425
DokID 465025

For det første skal arbejdsulykkesselskaberne ifølge forslaget bære risikoen for, at en sikringspligtig arbejdsgiver ikke har tegnet en voldsskedeforsikring.

Det vil ifølge forslaget også gælde situationer, hvor en sikringspligtig arbejdsgiver har forsømt sin pligt, uden at selskabet har haft mulighed for at opdage eller gøre opmærksom herpå, fx hvor arbejdsgiveren afgiver urigtige oplysninger eller fortier information.

Det mener vi hverken er rimeligt eller hensigtsmæssigt. Det adskiller sig da også markant fra almindelig praksis og andre områder med lovpligtige forsikringer. Ved lovpligtige forsikringer er det således normalt forsikringstager, der har ansvaret for at få tegnet forsikringen.

Dertil kommer, at det bør præciseres, at arbejdsskedeforsikringsselskaberne efter en sådan hæftelse, kan søge regres hos den arbejdsgiver, som har tilsidesat sin sikringspligt. Dette fremgår af bemærkningerne til forslaget omkring uforsikrede (side 332) og tilsvarende gælder i dag efter § 52, stk. 2, i forhold til erstatninger udlagt af AES.

Vi forstår, at selve hæftelsen er indsat i et forsøg på at sikre, at flest mulige sikringspligtige rent faktisk får en forsikring. Hensynet hertil kan dog også nås af andre veje, herunder klar lovgivning og fx et samspil med de kommunale systemer, hvor der fx tildeles licens til at drive bosteder, som man let kunne betinge dokumentation for, at sikringspligten var overholdt. Dertil kunne bødestraf for tilsidesættelse af tegningspligt være et relevant redskab, som det er tilfældet med den almindelige arbejdsskedeforsikring. Det fremgår ikke af lovforslaget, hvilket hensyn eller begrundelse, der er for en sådan forskel på, om en arbejdsgiver kan pålægges bødestraf for manglende forsikringstegning af henholdsvis manglende "almindelig" arbejdsskedeforsikring og manglende voldsskedeforsikring.

De udgifter, som det pågældende selskab måtte ende med at hæfte for, vil blot udgøre en ekstra risiko, som selskaberne skal påtage sig, hvilket vil blive afspejlet i præmierne.

Vi anbefaler, at det også for denne type forsikring bliver den sikringspligtige selv, der har ansvaret for at få tegnet de lovpligtige forsikringer. Alternativt anbefaler vi, at der indføres relevante undtagelser til selskabets hæftelse, fx ved arbejdsgivers urigtige oplysninger.

Uforsikrede bør være dækket på tilsvarende vis som uforsikrede i forhold til arbejdsskedeforsikringer generelt, jf. dog nærmere herom nedenfor.

2.13.3 Skønnet omfang af erstatning

F&P

Vi mener desuden, at de 5 mio. kr., som der er lagt til grund for erstatningsomfanget, er undervurderet, hvilket vil betyde, at der er risiko for endnu højere præmier. De 5 mio. kr. stammer blandt andet fra rapporten B46 og så vidt vi forstår anerkendte arbejdsulykker, før det nye anerkendelsesbegreb pr. januar 2020 for alvor har slået igennem.

Vores ref. kar
Sagsnr. GES-2022-00425
DokID 465025

De senere år er anerkendelsesprocenten generelt steget fra godt 50 pct. i 2016 til 80 pct. i 2021, hvor antallet af anerkendte ulykker i 2016 var 9.004 og i 2021 16.631. Det mener vi også vil komme til at afspejle sig i anerkendelsen på dette område. De erstatninger, der udbetales til ulykker inden for de institutioner, der pålægges at tegne voldsskadeerstatning, er meget høje af flere årsager. Dels kan der være tale om unge og ofte uerfarne medarbejdere, som skaderne rammer hårdt og længe, dels kan der være tale om relativt høje lønniveauer, både for unge og ældre/erfarne medarbejdere og endelig kan der være tale om områder, præget af vikaransættelser, hvor der ikke i samme omgang ydes løn under sygdom til begrænsning af kravet på tabt arbejdsfortjeneste.

2.13.4 Kontraheringspligt

Det er af lovforslaget uklart, om og i givet fald i hvilket omfang det vil medføre en kontraheringspligt, hvilket bør præciseres. Vi ønsker samtidig, at det klart fremgår af loven, at hvis selvforsikrede arbejdsgivere ønsker at tegne tillæggsforsikringen, så skal forsikringsselskaberne alene tilbyde dette, hvis der samtidig tegnes almindelig arbejds-skadeulykkesforsikring.

2.13.5 F&P's nye opgaver

Det fremgår af lovforslaget, at F&P skal varetage de opgaver, som voldsskade-forsikringsselskabet har, hvis der hverken er tegnet lovpligtig arbejds-skade-forsikring eller voldsskade-forsikring. Videre fremgår det, at udgifter hertil fordeles efter ASL § 48, stk. 6.

Hertil bemærker vi, at det for det første forudsættes, at F&P kan delegere disse opgaver til et forsikringsselskab, som tilfældet er med ankeadgang efter lovens § 46.

Dernæst bemærker vi, at det ikke er muligt for hverken F&P eller et selskab, som har fået opgaven delegeret at udbetale erstatningerne – vi har ikke en kassekredit, der bare kan trækkes på. Vi opfordrer derfor til, at selve erstatningerne udbetales af AES efter opgørelse og anvisning fra det af F&P udpegede selskab, og at den eneste mellemværende/udgift, der er hos F&P/det udpegede selskab er udgiften til selve sagsbehandlingen. Tilsvarende hvad der gælder i dag i relation til ankefunktionen efter § 46.

Endeligt er det ikke hensigtsmæssigt, at det er F&P, der skal opkræve uforsikrede arbejdsgivere ved manglende forsikringsdækning i forhold til voldsskadeforsikringen, og det vil også indebære dobbeltarbejde. Således har AES allerede i dag en forpligtelse til, efter §52, stk. 2, at søge uforsikrede arbejdsgivere opkrævet den udlagte erstatning. Det vil skabe mindst administrativt besvær, at AES samtidig opkræver arbejdsgiveren i forhold til krav efter den manglende tegning af voldsskadeforsikringen.

Hvis AES ikke kan udbetale EAL-erstatninger, kan en alternativ løsning herpå være, at lade Garantifonden stå for disse udgifter, hvor der i forvejen er etableret en mulighed for træk på en garanteret kredit.

2.13.6 F&P's forslag til forsikringsmodel

For at løse de mange udfordringer ved det nuværende forslag har F&P et forslag til en alternativ måde at organisere forsikringen på – et ukommercielt forslag, som ligger i forlængelse af anbefalingerne i B46, Erstatning for vold på arbejdspladsen.

F&P foreslår, at udfordringerne håndteres ved etablering af en kollektiv ordning, fx i regi af Garantifonden. Det vil have den væsentlige fordel, at forsikringerne til de sikringspligtige ikke ville skulle prissættes på kommercielle vilkår i hvert enkelt arbejdsskadeforsikringsselskab, hvor gruppen af sikringspligtige er et mindre risikofællesskab og dermed bliver den risiko, som det enkelte forsikringsselskab skal tage, stor. En kollektiv ordning vil alene skulle opkræve præmier efter de faktiske udgifter hvert år for alle sikringspligtige. Det ville skabe den billigste ordning for de sikringspligtige institutioner, som i forvejen har mange og dyre arbejdsskader og derfor høje forsikringspræmier for kunderne, som på dette område – for private – er svært økonomisk belastet. Vi indgår gerne i en dialog, hvor vi kan uddybe forslaget, som vi mener vil give en langt bedre, billigere og mindre administrativ tung løsning.

2.13.7 Øvrige bemærkninger

I forhold til forslaget § 1, nr. 53, bør det tydeliggøres om voldsoffererstatningen indgår i det årlige beregningsgrundlag for arbejdsskadeafgiften og arbejdsmiljøbidraget samt fordelingsgrundlaget af udgifter til uforsikrede.

Derudover finder vi, at der ud fra retssikkerhedsmæssige betragtninger skulle være en klageadgang til de tilskadekomne i relation til, om hændelsen er dækket af voldsskadeforsikringen og selve erstatningsudmålingen efter erstatningsansvarsloven. De tilskadekomne vil i tilfælde af uenighed være henvist til domstolene, som er en økonomisk og tidsmæssigt tung proces. Derudover adskiller det sig væsentligt fra den øvrige systematik i arbejdsskadesikringsloven, hvor der er mulighed for at få prøvet sin sag ved administrativ

rekurs, som med forslaget tilmed forudsættes udnyttet, for at en sag kan indbringes for domstolene.

F&P

Dette står navnlig i kontrast til, at den eneste klageadgang, der er etableret, vedrører spørgsmålet om sikringspligt til voldsskadeforsikringen. Hvis denne opgave skal varetages af Arbejdstilsynet, hvilket vi kan være betænkelige ved, så bør der som minimum indføres mulighed for at få et forhåndssvar, så der ikke først tages stilling ved en eventuel skade/tvist.

Vores ref. kar
Sagsnr. GES-2022-00425
DokID 465025

Endvidere frembyder forslaget med en række uklarheder i forhold til samspillet mellem de afledte regler, der gælder efter henholdsvis ASL og EAL, fx bevisbyrderegler og praksis for dækning af udgifter til advokat. Dette bør søges uddybet og afklaret i forarbejderne.

Derudover bør der laves opdaterede lister og databaser over de sikringspligtige, da der med lovforslaget ikke synes tilstrækkelig klarhed herom. Ministeriet eller Arbejdstilsynet bør mindst én gang årligt udsende aktuelle lister over virksomheder, som efter deres opfattelse er sikringspligtige efter loven.

Afslutningsvist bemærker vi, at den voldelige hændelse skal være anerkendt som en arbejdsulykke for at give mulighed for erstatning i forhold til EAL. Der vil ikke blive udbetalt erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, før hændelsen er blevet anerkendt og dette kan efter AES' praksis tage noget tid. En mulig løsning herpå kunne være, at det ikke er en betingelse for udbetalingen, at der er en anerkendt arbejdsskade. Det vil også være nyttigt i de tilfælde, hvor der er tale om åbenlyse anerkendelser, men bagatellignede skader/krav, hvorfor udgiften til en anerkendelse vil være en unødigt belastning af sagsøkonomien

2.14 Højere erstatningsniveau for permanente behandlingsudgifter og hjælpemidler

- F&P finder det positivt, at niveauet for permanente fremtidige behandlingsudgifter hæves ved, at der fastsættes særskilte kapitaliseringsfaktorer for permanente behandlingsudgifter.
- Vi ønsker dog, at beskatning af kapitalgevinster indgår som faktor i omsætning af erstatning for permanente udgifter til helbredelse, optræning og hjælpemidler.

2.14.1 Beskatning af kapitalindkomst

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger (s. 153), at kapitaliseringsfaktorerne ikke længere skulle indeholde elementer om fradrag, svarende til

beskatning af den løbende erstatning og fradrag, svarende til beskatning af kapitalindkomsten.

F&P

Vores ref. kar
Sagsnr. GES-2022-00425
DokID 465025

Vi støtter, at elementet om fradrag, svarende til beskatning af den løbende erstatning, ikke indgår i omsætningen af erstatning til fremtidige udgifter til behandling og hjælpemidler, da det ikke er indkomst, der erstattes, men faktiske udgifter til behandling og hjælpemidler til at afhjælpe skadens følger. Vi mener imidlertid at fradrag, svarende til beskatning af kapitalindkomsten, bør indgå i kapitaliseringsfaktoren, for at tilskadekomne ligestilles, uanset om udbetaling af erstatningen sker som kapitalerstatning eller som løbende erstatninger. Tilskadekomne vil skulle betale kapitalindkomst af det afkast, som den investerede kapitalerstatning vil generere. Derfor bør dette element indgå i kapitaliseringsfaktorerne.

2.14.2 Højere grad af dækning

Det fremgår af de konkrete bemærkninger til § 15 stk. 7 (s. 153), at beskæftigelsesministeren får *"hjemmel til at fastsætte særskilte/selvstændige kapitaliseringsfaktorer for permanente udgifter til helbredelse, optræning og hjælpemidler, der har til formål at sikre compensation for den faktiske udgift til permanente behandlinger og hjælpemidler."* [vores fremhævning].

Det fremgår samtidig af de almindelige og konkrete bemærkninger, at det med forslaget sikres, at tilskadekomne *"i højere grad"* vil få erstatning for de faktiske permanente udgifter til helbredelse, optræning og hjælpemidler. Vi foreslår at den citerede sætning ovenfor (s. 153) justeres på følgende måde: *"... der har til formål i højere grad at sikre compensation for den faktiske udgift til permanente behandlinger og hjælpemidler."* [vores fremhævning].

2.15 Oplysninger om sort arbejde og socialt bedrageri

- Det er positivt, at der indføres pligt for AES til at videregive oplysninger om skatteunddragelse og socialt bedrageri. Adgangen til at videregive oplysninger burde udstrækkes til også at gælde selskaberne.
- Alternativt bør der sikres mulighed for at kunne påklage en manglende indberetning fra AES.

Forslaget om, at AES' mulighed for at videregive oplysninger om skatteunddragelse og sort arbejde til relevante myndigheder, ændres fra "kan" til "skal", er efter F&P's opfattelse et både positivt og nødvendigt tiltag i indsatsen mod skatteunddragelse og socialt bedrageri.

Bedrageri sker på bekostning af de ærlige forsikrede og tilskadekomne. F&P har længe arbejdet for, at der sikres bedre muligheder for at begrænse og opklare forsikringssvindler. Ovenstående forslag ser vi som et positivt skridt i den rigtige retning, der med fordel kan inspirere øvrige områder med samme udfordringer.

Til trods for ændringen er der fortsat et vist skøn tillagt AES i forhold til, hvorvidt der er tale om klare og konstaterbare overtrædelser eller misbrug, eller der er en sikker antagelse herom.

F&P foreslår derfor, at selskaberne får hjemmel til at videregående oplysninger om sort arbejde og socialt bedrageri i arbejdsskadesager til sanktionerende myndighed. Herved undgås, at der i AES anvendes ressourcer på opgaver, som ikke er relateret direkte til sags- og skadebehandling.

Hvis en sådan hjemmel ikke indsættes, vil det alternativt være hensigtsmæssigt at indføre en adgang til at klage over tilfælde, hvor AES ikke videregiver oplysninger til relevante myndigheder. Dette kunne fx påses af Ankestyrelsen.

Hvis der indføres en klagemulighed, er det vigtigt, at det ikke får opsættende virkning eller på anden måde udsætter arbejdsskadesagens behandling.

2.16 Ændret kapitaliseringstidspunkt ved genbehandling

- Det er positivt, at der med et ændret kapitaliseringstidspunkt, kan undgås dobbeltkompensation i situationer, hvor tilskadekomne får udmålt et kapitalbeløb for samme periode, som tilskadekomne allerede har modtaget en løbende erstatning for.
- Det er uklart, i hvilken grad, der fortsat er situationer med overkompensation eller dobbeltkompensation, som forslaget ikke håndterer. Eventuelle situationer, som ikke håndteres i lovforslaget, bør tydeliggøres i de konkrete bemærkninger.

Det fremgår af de konkrete bemærkninger til § 27, stk. 4, 3. pkt. (s. 285-286), at bestemmelsen skal finde anvendelse i flere tilfælde end de tilfælde, som danner grundlag for forslaget (dobbelterstatning). Bestemmelsen er også tiltænkt at stille tilskadekomne erstatningsmæssigt bedre, hvis selskabet vælger at påklage en afgørelse med delvis eller fuld kapitalisering, idet der *altid* skal ske en ny beregning af kapitalerstatningen til den værdi, som erstatningen har ved datoen for beregningen. Dette gælder også, selv om Ankestyrelsen eller domstolene stadfæster AES' afgørelse.

Retsvirkningen af genberegning pr. en anden dato, end fastsat i den oprindelige afgørelse, er, at der tilkommer tilskadekomne månedlige ydelser efter ASL § 17, stk. 7 i perioden fra den oprindelige afgørelse til den nye afgørelse.

Efter nugældende lov er virkningen af den manglende betaling forrentning af kravet fra 5 uger efter afgørelsen til betaling finder sted. Selskaberne forestår beregningen, hvor AES ikke har nogen administrativ opgave ved afgørelser, som stadfæstes. Der henvises i øvrigt til [Arbejdsskadestyrelsens Praksis nr. 2007-02 | AES.dk](#)

2.17 Mål for sagsbehandlingstid

- Det er positivt, at de lovfastsatte frister for sagsbehandlingstider ophæves, da de i alt for mange tilfælde giver tilskadekomne et falsk håb om hurtigere sagsbehandling, end hvad der har været realistisk.
- Politiske mål for sagsbehandlingstiderne kan være med til at sætte fokus på konsekvenserne af for lange sagsbehandlingstider. Arbejdsskademyndighederne kan dog ikke egenhændigt styre sagsbehandlingstiderne. Det er fx tilfældet, når tilskadekomne afventer behandling i sundhedsvæsenet eller en afklaring i kommunalt regi. Der er således en grænse for, hvor hurtigt en sag kan behandles.
- Det er vigtigt, at der fremover tilvejebringes og offentliggøres data, så man kan måle alle led i tilskadekomnes sagsforløb samt kvaliteten i afgørelserne. Data skal kunne belyse det samlede sagsforløb fra skadesdato til endelig afgørelse, for at få et retvisende billede af tilskadekomnes vej gennem arbejdsskadesystemet, så de politiske måltal ikke står alene som succeskriterie. Vi deltager gerne i et fælles arbejde med at kaste lys over de samlede sagsforløb og sagsbehandlingstider.

2.17.1 måling af sagsforløb og kvalitet

Vi mener, at det skal fremgå af lovforslagets bemærkninger, at der skal foretages målinger af, hvor lang tid der går fra sagerne er færdigoplyste, til der træffes en afgørelse. Det sikrer en nuance i forhold til sagstid, som afventer andre, hvilket kan give et reelt billede af effektiviteten i selve sagsbehandlingen.

Vi mener også, at det skal fremgå af lovforslagets bemærkninger, at der skal måles mere på kvaliteten i afgørelserne, så et ensidigt fokus på de politiske måltal ikke går ud over kvaliteten i afgørelserne. Det er vores vurdering, at

juridisk korrekte afgørelser på et tilstrækkeligt oplyst grundlag er ét af de bedste midler til at forkorte sagsbehandlingstiden, fordi det vil nedsætte antallet af sager, der ankes.

F&P

Vores ref. kar

Sagsnr. GES-2022-00425

DokID 465025

2.18 Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

- Arbejdsskadeaftalens rækkevidde er stor og derfor bør ikrafttrædelsen af lovforslaget være den 1. januar 2025 for de dele, der foreslås at træde i kraft den 1. juli 2024. Det vil det give AES, arbejdsulykkesforsikrings-selskaberne og andre aktører et halvt år mere til at forberede implementeringen af ændringerne.

2.18.1 Ikrafttrædelse i starten af et kalenderår

Ikrafttrædelse ved starten af et kalenderår vil spare selskaberne for administrative udfordringer, idet regulering af policer normalt sker pr. 1 januar. Derudover vil der formentligt være et varslingskrav om prisstigninger, som følge af at lovændringerne, der vil indebære prisstigninger, som overstiger den almindelige indeksregulering.

For den tekniske ændring om at indføre et nyt grundniveau for lovens satser, som en konsekvens af forslaget til §24, stk. 8, foreslås det, at grundniveauet også indføres fra et nyt kalenderår. Det vil sige fra den 1. januar 2024 for et 2023 grundniveau. Det vil være en administrativ lettelse for arbejdsulykkesforsikrings-selskaberne, hvor selskaberne i øvrigt foretager indeksregulering, jf. ovenfor.

2.18.2 Sager/skader der er omfattet af forskellige bestemmelser

F&P bemærker, at et almindeligt udgangspunkt for lovgivning, der medfører udbetalinger/udgifter er, at de gælder skader, indtruffet efter lovens ikrafttrædelse. Dette skyldes blandt andet, at selskaberne ikke har mulighed for at opkræve præmie med tilbagevirkende kraft. Hvis dækninger eller udmålinger udvides med tilbagevirkende kraft, har selskaberne ikke mulighed for at håndtere dette.

Det vil derfor være hensigtsmæssigt, at der søges ensartethed i bestemmelserne om ikrafttræden, så de bestemmelser, som medfører økonomiske krav, kun gælder for skader/anmeldelser efter en bestemt dato.

Dette bør også præciseres i relation til nr. 36, der ikke, tilsvarende formuleringen i nr. 37, ses afgrænset til skader, indtruffet efter ikrafttrædelsesdatoen.

2.19 Økonomiske og administrative konsekvenser

F&P

Vores ref. kar
Sagsnr. GES-2022-00425
DokID 465025

- Lovforslagets økonomiske bemærkninger fremstår uigennemskuelige, idet det alene er de samlede økonomiske og administrative konsekvenser fordelt på private og offentlige arbejdsgivere, der fremgår. Det er således som høringspart umuligt at forholde sig til de økonomiske og administrative konsekvenser af de enkelte dele af lovforslaget. Vi opfordrer derfor til, at de økonomiske bemærkninger udbygges fordelt på de enkelte forslag, herunder de forventede øgede erstatningsudgifter ved lovforslagets realisering.
- Lovforslagets vedtagelse vil utvivlsomt føre til ikke ubetydelige præmiestigninger. Derfor er det nødvendigt, at der skabes hjemmel til, at forsikringselskaberne kan hæve præmien uden, at kunderne kan kræve at blive fritstillet.